

שינוי טוב מושלים בקהילה

הם כמונו. כמעט. לעתים ניתן להבחין בשוני ממבט ראשון; ולעתים גם לא ממבט עשירי. רק הכותרת הרחבה שמכנסת אותם תחת תווית מקטלגת, מלמדת על מצבם - אנשים עם מוגבלות.

הם כמונו. כמעט. אבל כשאנו פוגשים בהם, ממלאת אותנו התלבטות. האם להתייחס למגבלה עמה הם מתמודדים? האם להתעלם ממנה לחלוטין? שמא רק לאזכר, או שגם בכך אין כל צורך? למה מצפים האנשים עם המוגבלות? איזה יחס יכבד אותם? למה באמת הם מצפים מאתנו כחברה?

ב'שמעיה' מגישים עשר עובדות שלא ידעתם על אנשים עם מוגבלות, על זכויותיהם ויכולותיהם.

מאת י. ברזל

47% ליתר דיוק, מתמודדים עם יותר ממוגבלות אחת. העצוב הוא, שמרבית האנשים עם מוגבלות לא נולדו כך אלא הפכו להיות כאלו במהלך חייהם. עם זאת, רק כ- 30% מכלל האנשים עם מוגבלות זכאים לקצבת נכות. במקביל, שיעור התעסוקה בישראל של אנשים עם מוגבלויות נמוך יחסית ועומד רק על 57%, כשרבים מהם אינם עובדים במשרות ההולמות את כישוריהם.

3

והי אחיך עמך

אנו גדלים ומתחנכים על ערכים של חסד, רחמים ועזרה לנזקק. אלה יוצרים תפיסה, לא בהכרח מוצדקת, לפיה יש לרחם על אדם עם מוגבלות ולגמול עמו חסד.

לשנות ל: אולי החברותא שמתמודד עם דלקת פרקים...., קרוהן או סכרת; ואפילו אחיין שסובל מדיכאון סמוי. לא הכול ידוע; בוודאי שלא מקבל ביטוי חיצוני.

2

במדינת ישראל זה לא 'רק'

מדהים, אולם קצב הצמיחה של אוכלוסיית האנשים עם מוגבלות מהירה עוד יותר מקצב הגדילה של האוכלוסייה הכללית, ועומדת על 2.7%, זאת לעומת שיעור הצמיחה הכללי באוכלוסייה העומד על 1.9%.

כיום, כל אחד מחמישה אנשים הוא עם מוגבלות, כזו או אחרת. קרוב למחצית מהאנשים עם מוגבלות,

1

זו רק מוגבלות

הדמות המכונסת בכיסא גלגלים מצטיירת במוחנו כמעט אוטומטית, כשמזכירים את נושא המוגבלות. אז זהו, שלא. "אדם עם לקות פיזית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית", כך קובע החוק, "אשר בשלה מוגבל תפקודו באופן מהותי בתחום אחד או יותר מתחומי החיים העיקריים".

הוא יכול להיות השכן מהדלת הסמוכה שרק סובל מלקות למידה או הפרעת קשב; אולי החברותא שסובל מדלקת פרקים, קרוהן או סכרת; ואפילו אחיין שסובל מדיכאון סמוי. לא הכול ידוע; בוודאי שלא מקבל ביטוי חיצוני